
INFORME BRUNDTLAND

Autor:

Data de publicació: 08-05-2023

Informe Brundtland

de Gro Harlem Brundtland

Gènere

Informe

Tema(s)

Sostenibilitat

Edició original en anglès

Títol original

Our Common Future

Editorial

Oxford University Press

Data de publicació

1987

Edició traduïda a l' espanyol

Títol

El nostre futur comú

[editar dades a Wikidata]

L' Informe Brundtland és un informe publicat el 1987 per a les Nacions Unides, que enfronta i contrasta la postura del desenvolupament econòmic actual juntament amb el de la sostenibilitat ambiental. Realitzat per la Comissió Brundtland i liderat per l'ex primera ministra noruega Gro Harlem Brundtland, el text té el propòsit d'analitzar, criticar i replantejar les polítiques de desenvolupament econòmic globalitzador, reconeixent que l'actual avenç social s'està duent a terme a un

cost mediambiental alt. L'informe va ser elaborat per diferents nacions el 1987 per a l'ONU, per una comissió encapçalada per la doctora Gro Harlem Brundtland, llavors primera ministra de Noruega. Originalment, es va anomenar El nostre Futur Comú (Our Common Future, en anglès). En aquest informe, es va utilitzar per primera vegada el terme desenvolupament sostenible, definit com aquell que satisfà les necessitats del present sense comprometre les necessitats de les generacions futures. Implica un canvi molt important quant a la idea de sustentabilitat, principalment ecològica, i a un marc que dóna també èmfasi al context econòmic i social del desenvolupament. Aquest informe ha esdevinut un referent fundacional del desenvolupament sostenible.²

Índex

Objectius

Dur a terme dos tipus de restriccions:

És a dir, la conservació del nostre planeta Terra.

Morales: renunciar als nivells de consum als quals no tots els individus puguin aspirar.

Creixement econòmic en els llocs on no se satisfan les necessitats anteriors, és a dir, en els països pobres.

Control demogràfic, referit principalment a les taxes de natalitat. D'allà que diverses empreses amb interès capitalista accionin per implantar l'avortament a tot el món. Als països pobres, aquests mecanismes solen anar acompanyats de pressions a canvi de préstecs econòmics.

No posar en perill els sistemes naturals que sostenen la vida a la Terra.

La conservació dels ecosistemes ha d'estar subordinada al benestar humà, ja que no tots els ecosistemes poden ser conservats en el seu estat verge.

L'ús dels recursos no renovables ha de ser el més eficient possible.

Tenir cura del planeta i els seus voltants.

El desenvolupament sostenible requereix entendre que la inacció portarà conseqüències; s'han de canviar les estructures institucionals i fomentar les conductes en relació amb els objectius anteriorment descrits. També es va posar de manifest la necessitat de dur a terme una nova conferència a nivell mundial, atès que els objectius proposats en conferències anteriors no estaven sent complerts. Així, el 1992 es va dur a terme la Conferència Sobre Medi Ambient i Desenvolupament a Rio de Janeiro. La «Declaració de Riu sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament» aclareix el concepte de desenvolupament sostenible.

Estructura de l'Informe Brundtland

L'informe compta amb la següent estructura: inicia amb un missatge elaborat per la presidenta de la comissió Gro Harlem Brundtland, l'informe es divideix en:

CAPÍTOL I: Preocupacions comunes

CAPÍTOL II: Tasques comunes

CAPÍTOL III: Esforços comuns

Concepte de desenvolupament sostenible

La primera vegada en la història de la humanitat que es va abordar el concepte de Desenvolupament sostenible va ser en l'informe de la comissió Brundtland assenyalant: "Està en mans de la humanitat fer que el desenvolupament sigui sostenible per assegurar que satisfaci les necessitats del present sense comprometre la capacitat de les futures generacions per satisfer les pròpies". Recapitulacions de la Comissió Mundial sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament.

Crítiques

L'informe és una constant crítica al model econòmic internacional, a l'estil de vida de les persones en la lògica de l'oferta i la demanda quant a la capacitat d'un consum desmesurat de productes per satisfer les seves necessitats, les

quals moltes vegades no són de primera necessitat.

Informació Addicional.

L'informe de la comissió en reiterats capítols fa referència a la necessitat dels controls de natalitat de la població, fent una clara aplicació pràctica del que Michel Foucault va anomenar Biopolítica ja que en l'esperit de la comissió es va considerar indispensable la relació població amb recursos limitats d'alimentació.

Comissió Brundtland

Membres de la Comissió

President: Gro Harlem Brundtland (Noruega)

Vicepresident: Mansour Khalid (Sudán)

Susanna Agnelli (Itàlia)

Saleh A. Al-Athel (Aràbia Saudita)

Benlard Chidzero (Zimbàbue)

Lamine Kohammed Fadika (Costa d'Ivori)

Volker Hauff (República Federal d'Alemanya)

Istvan Lang (Hongria)

Ka Shijun (República Popular de la Xina)

Margarita Marino de Botero (Colòmbia)

Nagendra Singh (Índia)

Paulo Nogueira-Neto (Brasil)

Saburo Dkita (Japó)

Shridath S. Ramphal (Guyana)

William D. Ruckelshaus (EUA)

Xohammed Sahnoun (Algèria)

Emil Salim (Indonèsia)

Bukar Shaib (Nigèria)

Vladimir Sokolov (URSS)

Janez Stanovnik (Iugoslàvia)

Xaurice Stroug (Canadà)

Jim MacNeill (Canadà)

Referències

? «OMS | Ex Director General: Dr Gro Harlem Brundtland». WHO. Consultat el 25 de febrer de 2021.

? «Informe de la Comissió Mundial sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament "El nostre futur comú"». undocs.org. Consultat el 25 de febrer de 2021.